

[Analýza: 46. Halloween, svatí a dušičky](#)

Je to čas pro živé, aby se zastavili a vzpomněli si na své milované, kteří je předběhli do smrti. Je to okamžik k zamyšlení o smrtelnosti a věčnosti – o nebi, které čeká na ty, kdo zemřeli v Kristu (a možná i o tom, co čeká ty, kdo umírají odděleně od Krista). Je to také příležitost potvrdit a oslavit duchovní pouto, které existuje mezi živými a mrtvými v tom, co církevní nauka nazývá „společenství svatých“.

Analýza

Halloween, svatí a duše

V mé klidné předměstské slepé uličce v Atlantě naši sousedé mezi sebou soutěží při oslavě Halloweenu podivně nezvyklým americkým způsobem, který se stal naším „normálním“.

Máme své typy dožínek – přátelsky vyhlížející strašáky, slaměné klobouky, balíky sena, kukuřičné

klasy, dýně, všechno oranžové, hnědé a listové.

Máme své typy výzdoby přátelské k dětem – oranžové a černé balónky, smajlíky, nafukovačky Disney.

Máme své typy masek smrti – Death Defied (nebo je to Deified?) – hřbitovní cedule, lodě duchů pirátů, kosterní paže, ruce, prsty trčící ze země.

Máme vítěze naší ceny ze sousedství – Strašidelného klauna – s tou maniakální krvavě červenou rtěnkou, která na vás zírá, když jdete kolem.

I když *Centrum pro kontrolu nemocí* varuje před halloweenskými strašidelnými triky, jsem si zcela jist, že v onu posvátnou/strašidelnou noc se k našim dveřím dostanou legie dětí, teenagerů a příležitostně náhodný dospělý, aby vykoledovali jakékoli dobroty Jeanie a které jim musím nabídnout.

Možná více než obvyklý počet kostýmů bude letos obsahovat strašidelné masky, ale show musí pokračovat. Amerika nemůže řídit osobní školu, ale my *budeme* řídit osobní koledování sladkostí.

Dnešní americký Halloween kombinuje tři vlákna, z nichž dvě jsou zbytková a jedno primární.

Zbytkové vlákno č. 1 je **přírodní festival**, oslava sklizně a venkova Ameriky, který nás stále živí, ale je vzdálený zkušenostem většiny Američanů.

Zbytkové vlákno č. 2 je **pozůstatkem křesťanských svátků Všech svatých/dušiček**.

Primární vlákno č. 3 je **komerční dětský svátek** ve znamení masivního nakupování kostýmů a dychtivé konzumace sladkých dobrot.

“Myšlenka na společenství svatých pro mě stále více znamenala, jak stále více mých blízkých přecházelo na druhý břeh.”

Chci mluvit o Halloweenské části Všech svatých/Dušiček (All Saints/All Souls). Zaslouží si obnovu, protože je to aspekt křesťanské tradice s moudrostí, kterou dnes potřebujeme.

Tento křesťanský svátek (označovaný jako jeden nebo dva svaté dny, v závislosti na tradici) je v podstatě o památce všech svatých – tedy všech, kteří žili a zemřeli v Kristu.

Je to čas pro živé, aby se zastavili a vzpomněli si na své milované, kteří je předběhli do smrti.

Je to okamžik k zamyšlení o smrtelnosti a věčnosti – o nebi, které čeká na ty, kdo zemřeli v Kristu (a možná i o tom, co čeká ty, kdo umírají odděleně od Krista).

Je to také příležitost potvrdit a oslavit duchovní pouto, které existuje mezi živými a mrtvými v tom, co církevní nauka nazývá „společenství svatých“.

Tyto dny jsou někdy využívány k povzbuzení k úvahám o velkých světcích věků, tedy o duchovních obrech víry, kteří razí cestu, kterou můžeme napodobovat my ostatní.

V tradičním katolicismu byly Dušičky zvláště časem modliteb a dokonce i péče o duše těch zesnulých, kteří stále prožívají očistec na své cestě do nebe. A samozřejmě, v protestantismu Den reformace trumfuje nebo neguje všechny ty katolické věci.

Zdá se, že tento aspekt křesťanského kalendáře rozpoznává roční dobu a to, jak se cítíte - tedy na severní polokouli, když se podzim prohlubuje se k zimě. Odráží to také potřebu - alespoň jednou za rok - překonat náš neustálý stav popírání nosu mezi očima až po brusný kámen v našem životě a postavit se tomu, co nás nejvíce trápí (ztráta našich milovaných) a čeho se nejvíce bojíme (více ztrát milovaných a naší vlastní smrti).

Myšlenka na společenství svatých pro mě stále více znamenala, jak stále více mých blízkých přecházelo na druhou stranu. Měl jsem nejbližší rodinu šesti lidí, o kterých jsem naivně předpokládal, že budou žít věčně a navždy budou rodinou. Teď máme čtyři, moje matka a sestra Janette podlehly rakovině.

Představa, že zůstaneme šestičlennou rodinou (a více, jak přišli manželé a děti) a že nás smrt nemůže nakonec oddělit, je pro mě nevýslovně uklidňující.

Totéž platí o církvi jako celku. Nikdy mi to nebylo jasnější, než když jsem sloužil jako kazatel, a postupem času jsem sledoval, jak se z lavic přesunuli na Ježíšovu stranu další členové. Přesto žili dál, v našich srdcích, v našich vzpomínkách a v našem společenství víry. Odešli jen dočasně, ne úplně.

Pochopil jsem, proč je pro členy církve - hlavně vdovce a vdovy a jejich děti a vnoučata - tak těžké chtít se přestěhovat ze svých konkrétních míst, sedadel, v naší velké modlitebně. *Toto místo patřilo naší rodině*, včetně dědečka a babičky a táty a mámy, kteří už ta místa neobsazují, ale stále žijí mezi námi.

Trochu více teologie společenství svatých by mohlo pomoci, ale určitě rozumím tomu, co se děje, lépe než dříve.

Možná bylo nevyhnutelné, že se svaté dny Všech Svatých/Všech duší promění v kostnaté kostry a strašidelné klauny. Halloween se stal časem, kdy si pohráváme s našimi strachy, čelíme jim v noci a pak je zase odkládáme do temných podkrovních koutů naší mysli.

Nikdy jsem neměl zájem si zahrávat se smrtí. Nikdy jsem si nemyslel, že to je ten správný duch, abych tomu čelil. Byl jsem si tím jistý, když moje matka zemřela v roce 2014. V zemi sužované COVIDem, kde je příliš mnoho skutečných úmrtí na truchlení, je to strašně zřejmé.

Na Halloween nemusím kostlivce a strašidelné klauny. Potřebuji ujištění, že mé pouto s matkou a mou sestrou bylo nakonec zpečetěno v Ježíši Kristu a že ani samotná smrt nemůže oddělit mého ducha od jejich.

To proto, že poslední slovo má Ježíš, který vstal z mrtvých a zlomil její moc.

DAVID GUSHEE

David Gushee

David Gushee

David P. Gushee M.Div., M.Phil., Ph.D. je přední křesťanský etik. Působí jako významný univerzitní profesor křesťanské etiky na Mercer University a je bývalým prezidentem The American Academy of Religion and The Society of Christian Ethics. Je autorem knih *Kingdom Ethics, After Evangelicalism, and Changing Our Mind: The Landmark Call for Inclusion of LGBTQ Christians*. On a jeho manželka Jeanie žijí v Atlantě. Další informace: davidpgushee.com nebo [Facebook](#).

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)